

Boekbespreking van: “Weidser dan de hemel, grootser dan de ruimte (wat je bent voor je werd)” van Mooji. Uitgeverij Samsara, 2017 (vertaald uit het Engels door Vera Groen).

De titel van het boek verwijst direct naar de kern van wat wij zijn: het ZIJN, dat weidser en omvattender is dan de hemel en grootser dan de ruimte. Het is Dat wat je bent, het ZIJN de Leegte, de onsterfelijke aanwezigheid. Het tijdloze ZIJN te herontdekken is onze opgave. Het is al hier!

Mooji is afkomstig uit de Advaita traditie. Hij is een leerling van Papaji, die op zijn beurt een directe discipel van Sri Ramana Maharshi was. Verder heeft hij zich laten inspireren door een christelijke mysticus en door de geschriften van Sri Ramakrishna. Deze laatste was niet alleen een groot toegewijde (een bhakti heilige), maar ook een gerealiseerde wijze, vanuit het perspectief en de ervaring van het non-duale jnana pad.

Tijdens het lezen van het boek neemt Mooji je mee in het vloeiend en figuurlijk gebruik van de taal, als sleutel om je naar een innerlijke, directe en intuïtieve ervaring te leiden van de Waarheid die je al bent, maar waarvan je je op dit moment nog niet bewust bent. Je wordt als het ware naar de directe herkenning en ervaring van Waarheid gegidst.

Het boek omvat ruim 330 bladzijden en bestaat uit twee delen: deel I “De eenheid instappen”, is een introductie tot Mooji’s essentiële onderricht en inzichten. Deel II “Het leven in zijn dynamische expressie”, is gebaseerd op vragen over onze plaats op de wereld, over relaties, familie, werk, levensproblemen enzovoort. Echter ook bij de bespreking van deze levensthema’s verwijst hij ons consequent terug naar ons oorspronkelijke Zijn, onze ware aard.

Met terugbrengen van de aandacht naar de plaats van rust en stilte in ons, kunnen we dat potentieel realiseren. We hebben een tijd-lichaam, een sterfelijk lichaam, maar daarbinnen bevindt zich een onsterfelijke aanwezigheid. Mooji stimuleert ons, nu het lichaam nog warm is, dit lichamelijk leven te gebruiken om ons tijdloze Zijn te herontdekken.

Het direct ervaren van de tijdloze werkelijkheid gaat via de methode van zelfonderzoek. Het is een kwestie om onze werkelijke positie te herkennen als de ultieme getuige, die vormloos en onveranderlijk is. Door introspectie kunnen we gaan inzien dat we niet ons lichaam, persoonlijkheid, emoties, gedachten, onze geest zijn. De grotere Waarheid is dat je het gewaarzijn bent waarin het idee verschijnt van jezelf die een leven leidt en gewaarzijn heeft. We zijn product en expressie van bewustzijn. Door zelfonderzoek verschuift je orientatie naar getuige zijn, degene zonder overtuigingen, het vermogen om te observeren. Er is dan sprake van een onthechte getuige, een onpersoonlijk gewaarzijn. Wanneer door verdere observatie het idee “ ik ben de persoon” eruit is gezeefd, rest alleen nog de “ik ben” aanwezigheid, de staat van Satchitananda, pure vreugde of gelukzaligheid. Wanneer vervolgens de tijd rijp is, ontstaat het besef dat ook het “ik ben” waargenomen wordt en uiteindelijk valt deze ook samen met het Absolute.

Kortom dit is een inspirerend boek dat je door het te lezen als het ware meeneemt op zoektocht voorbij je persoon, een echte aanrader voor de zoeker naar de Waarheid.

Paul Soons